

len igga kuusatusse jures, mis minno peäle langed: egga se ei seisa mitte allati paigas, waid lähhab omma seätud teed eddasi, nenda kui pistwed. Ja kui se wast selja tagga on, siis päikenne hakkab jälle paistma. — Wata, wennike, sel wiisil pannen isse, ennast tähhele keige selle jures, mis siin elloaeges minnule juhtub; ja sel wiisil arwan ka sedda ärra, mis heal ehk kurjal päwal minno ossaks saab. Ja et isseärranes raskei päwal meel ei lähha nukraks, seks pean sedda pühha kirja sanna allati meles: „Ma nomin ja farristan neid, kedda ma armastan.“

III.

Ellaw mõtte Jeesuse peäle waigistab wiha, waeno süddames.

Uks küllamees olli ühhe teise käest kibbe-

daste pahhandatud sanud. Eest hakkas tuline wiha temma süddame seest tõusma, ja mõttis kätte, omma ligateggiale kurja kurjaga maksta. Selle tee peäl, mis temmal seks ees olli, piditi ühhest kiskrikust möda tulles. Näggi uksed lahti olemad, ja ei teadnud, mis se olli, mis tedda nago wäggise senna sisse ja nende kolme kuio polz tombas, mis seäl raiastikkult rippusid, ja sel aial weel näggusamaks ollid lainud sest, et päikenne selgeste peäle paistis. Esimenne kuio näitis Jeesuse peäle siis kui, tedda pilkamiseks, purpuri mantli temma ümber, ja fronti kibbowitsust temma pähhä pandi. Selle kuio alla olli kirjotud: „Temma ei sõimand wasto, kui tedda sõimati.“ Teise kuio peäl Jeesust nähti siis, mil need ülle annetumad kohto sullased tedda armetumal wiisil peksid. Allakirri olli: „Temma ei ahwardand, kui temma kannatas.“ Kolmas olli, kui Jeesust risti lödi. Al seisis: „Jessa, anna neile andeks!“ — Kui mees,